

**National Library
of Sweden**

Denna bok digitaliserades på Kungl. biblioteket år 2012

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1932:11
KOMMUNIKATIONSDEPARTEMENTET

NORMALFÖRSLAG
TILL
PROVISORISKA BYGGNADSFÖRESKRIFTER

ENLIGT 128 § I BYGGNADSSTADGAN

PÅ UPPDRAG AV STATSRÅDET OCH CHEFEN
FÖR KUNGL. KOMMUNIKATIONSDEPARTEMENTET UTARBETAT INOM
KUNGL. BYGGNADSSTYRELSEN

S T O C K H O L M

1 9 3 2

Statens offentliga utredningar 1932

Kronologisk förteckning

1. Sociala jordutredningens betänkande med förslag till vissa ändringar i den sociala arrendelagstiftningen. Marcus. 121 s. **Jo.**
2. Betänkande rörande erkännande och verkställighet av utländsk civildom. Av E. Marks von Würtemberg. Marcus. 43 s. **Ju.**
3. Luftförvarsutredningens betänkande. Utredning beträffande hemortens och civilbefolkningens skyddande vid luftanfall mot Sverige. Norstedt. 139 s. **Fö.**
4. Dödlighetsantaganden för livränteförsäkring. Norstedt. 142 s. **H.**
5. Betänkande rörande frivilliga sammanslutningar mellan enskilda järnvägar i Skåne m. m. Beckman. 132 s. 2 bilagor. **K.**
6. Normalförslag till byggnadsordningar m. m. 1. Byggnadsordning för stad, köping och större municipalsamhälle. Marcus. 37 s. **K.**
7. Normalförslag till byggnadsordningar m. m. 2. Byggnadsordning för mindre municipalsamhälle. Marcus. 27 s. **K.**
8. Normalförslag till byggnadsordningar m. m. 3. Byggnadsordningar och utomplansbestämmelser för landsbygden. Marcus. 18 s. **K.**
9. Normalförslag till byggnadsordningar m. m. 4. Bilagor till normalbyggnadsordningar för städer och för landsbygden. Marcus. 32 s. **K.**
10. Jordbruksutredningens betänkanden. 6. Promemoria rörande inkomstutvecklingen inom Sveriges jordbruk i jämförelse med i andra näringsgrenar och dess sammanhang med lönepolitiken. Beckman. 52 s. **Jo.**
11. Normalförslag till provisoriska byggnadsföreskrifter. Marcus. 10 s. **K.**

Anm. Om särskild tryckort ej angives, är tryckorten Stockholm. Bokstäverna med fetstil utgöra begynnelsebokstäverna till det departement, under vilket utredningen avgivits, t. ex. **E.** = ecklesiastikdepartementet, **Jo.** = jordbruksdepartementet. Enligt kungörelsen den 3 febr. 1922 ang. statens offentliga utredningars yttre anordning (nr 98) utgivas utredningarna i omslag med enhetlig färg för varje departement.

STATENS OFFENTLIGA UTREDNINGAR 1932:11
KOMMUNIKATIONSDEPARTEMENTET

NORMALFÖRSLAG
TILL
PROVISORISKA BYGGNADSFÖRESKRIFTER

ENLIGT 128 § I BYGGNADSSTADGAN

PÅ UPPDRAG AV STATSRADET OCH CHEFEN
FÖR KUNGL. KOMMUNIKATIONSDEPARTEMENTET UTARBETAT INOM
KUNGL. BYGGNADSSTYRELSEN

STOCKHOLM 1932
ISAAC MARCUS BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAG

STANDARD OF THE ...

NORMA ...

PROTOSK ...

EX ...

... ..

... ..

... ..

... ..

Normalförslag

till

Provisoriska byggnadsföreskrifter enligt 128 § i byggnadsstadgan för stad, köping och municipalsamhälle.

§ 1.

Vid bebyggande av tomt inom sådant kvarter, för vilket ej i stadsplan eller därtill hörande bestämmelser meddelats erforderliga föreskrifter ifråga om gård, byggnads höjd eller antal våningar, skola här nedan angivna bestämmelser gälla.

§ 2.

Inom ett avstånd av 15 m från byggnadslinje mot gata eller förgård må byggnad i nedan uppräknade kvarter icke givas större höjd eller innehålla flera våningar än som här stadgas för varje fall, med iakttagande av att, om hus bygges i hörnet av två gator, för vilka olika hushöjder gälla, den större höjden må tillämpas på en sträcka av högst 15 m jämväl mot den gata, där i övrigt endast den mindre höjden tillåtes.

- a) Vid A-gatan, B-gatan
..... och Ö-gatan må inom kvarteren C, D
och Å byggnad icke uppföras till större höjd än 17·20 (14) m och icke innehålla mer än fem våningar, vindsvåning inräknad (fyra våningar jämte vindsvåning).
- b) Vid E-gatan, F-gatan
..... och Å-gatan må inom kvarteren G, H
och Z byggnad icke uppföras till större höjd än 14 (10·80) m och icke innehålla mer än fyra våningar, vindsvåning inräknad (tre våningar jämte vindsvåning).
- c) Vid I-gatan, J-gatan
..... och Y-gatan må inom kvarteren K, L
och X byggnad icke uppföras till större höjd än 10·80 (7·60) m och icke innehålla mer än tre våningar, vindsvåning inräknad (två våningar jämte vindsvåning).
- d) Vid M-gatan, N-gatan
..... och V-gatan må inom kvarteren O, P
och U byggnad icke uppföras till större höjd än 7·60 m och icke innehålla mer än två våningar, vindsvåning inräknad.

§ 3.

1. På större avstånd än 15 m från tomtens byggnadslinje mot gata eller förgård må byggnad inom ovan uppräknade kvarter uppföras, endast där den väl låter infoga sig i ett lämpligt bebyggande av kvarteret och sålunda icke genom sitt läge eller sin höjd blir till men för omgivningen.

2. Vad sålunda stadgats skall jämväl i tillämpliga delar gälla i fråga om utförande av till- eller påbyggnad av befintlig byggnad, varemot hinder mot annan förändring av sådan byggnad icke skall möta på grund av bestämmelserna i denna paragraf.

3. Byggnad, som i denna paragraf avses, må ej givas större höjd än den, som å samma tomt är tillåten för byggnad vid gata.

§ 4.

Inom de delar av stadsplanen, som ej innefattas i de under § 2 här ovan uppräknade kvarter och för vilka ej heller erforderliga stadsplanebestämmelser finnas fastställda, må byggnad ej uppföras till större höjd än 7.00 m och ej innehålla mer än två våningar jämte vindsvåning. För annan byggnad än boningshus må byggnadsnämnden dock härifrån medgiva undantag.

§ 5.

Byggnad av trä må ej uppföras med mer än två våningar jämte vindsvåning.

§ 6.

Där enligt ovan meddelade föreskrifter vindsinredning är medgiven, må i byggnad av trä med en våning och i byggnad av sten med högst två våningar hela vinden därutöver inredas till bostads- och arbetsrum. I byggnad av trä med två våningar må endast en tredjedel av vinden inredas för sådant ändamål, och i byggnad av sten med tre eller flera våningar må sådan inredning ej omfatta mer än halva vindens yta.

§ 7.

1. Byggnad, som ej uppföres i gräns mot granntomt, må ej läggas närmare sådan gräns än att avståndet blir lika med hälften av den för byggnaden tillåtna största höjden, dock ej närmare än 4.5 m. Uppföres sådan byggnad av trä med två våningar jämte vindsvåning, får avståndet till gräns mot granntomt ej understiga 6 m.

2. Då byggnad skall uppföras inom ett avstånd av 15 m från byggnadslinje mot gata eller förgård, bör byggnadsnämnden vid prövning av byggnadens läge söka åstadkomma, att icke för framtiden fristående brandgavlar uppkomma på tomten ifråga eller på granntomterna.

3. På större avstånd än 15 m från byggnadslinje mot gata eller förgård må byggnad ej uppföras i gräns mot granntomt, såvida den ej, där

detta prövas vara med kvarterets ändamålsenliga bebyggande förenligt, sammanbygges med å granntomten befintlig byggnad.

4. Avståndet mellan skilda byggnader på samma tomt må ej göras mindre än den för byggnad vid gata eller förgård medgivna största höjden. Vad här sägs gälla ej sådana mindre gårdsbyggnader, om vilka i § 9 stadgas. Där sådant utan fara för sundhet och brandsäkerhet prövas kunna ske och icke försvårar ett lämpligt bebyggande av kvarteret i dess helhet, må byggnadsnämnden jämväl beträffande andra byggnader medgiva mindre inbördes avstånd, dock ej mindre än 4·5 m.

§ 8.

Framför fönster till bonings- och arbetsrum skall av tomt lämnas obyggt ett område av minst 9 m:s bredd; dock att, om grannar överenskomma att gemensamt utlägga en gård av 9 m:s bredd, det må vara dem tillåtet att, så länge överenskommelsen tillämpas, mot nämnda gård hava fönster. Fönster till bonings- och arbetsrum må jämväl anbringas mot gårdsdel av mindre bredd, där rummets behov av dager är nöjaktigt tillgodosett genom annat fönster.

§ 9.

1. Uthus eller annan dylik gårdsbyggnad må icke uppföras till större höjd än 2·5 m. Byggnadsnämnden må dock för särskilt fall medgiva större höjd för garage eller annan gårdsbyggnad, vars användning kräver större våningshöjd.

2. Där så med hänsyn till byggnadens ringa storlek och andra inverkande omständigheter utan olägenhet kan ske, må byggnadsnämnden efter grannes hörande medgiva, att byggnad, som i mom. 1 sägs, uppföres i gräns mot granntomt utan att sammanbyggas med byggnad å denna tomt eller på mindre avstånd från tomtgränsen än 4·5 m.

§ 10.

Inom med Ö betecknade kvarter må endast en tredjedel av tomts yta bebyggas och inga andra byggnader uppföras än fristående eller två och två sammankopplade i tomtgräns.

Förklaringar och anvisningar.

Förevarande förslag avser att utgöra normalförslag till sådana provisoriska byggnadsföreskrifter, som det enligt 128 § i nya byggnadsstadgan åligger stad eller samhälle att så snart ske kan, i avbidan på stadsplanebestämmelsers fastställande, antaga och för fastställelse underställa Kungl. Maj:ts prövning.

Ifrågavarande provisoriska föreskrifter, vilka skola ersätta hittills gällande byggnadsstadgas och byggnadsordnings regler för gårdsutrymme, hushöjd och våningsantal, åsyfta att i första hand förhindra ett olämpligt bebyggande inuti kvarteren. Dessa bestämmelser böra därför avfattas så, att där icke medgives annan bebyggelse än den, som kan ingå som ett led i det slutliga ordnandet av kvarteren medelst stadsplanebestämmelser. Varje prövning av ansökan om byggnadslov i kvarterets inre, såvitt det icke gäller byggnad av så oväsentlig art som uthus o. dyl., bör alltså ske med tanke på blivande stadsplanebestämmelser, och givetvis är det också lämpligt, att byggnadsnämnden i det sammanhanget uppgör och framlägger förslag till sådana för kvarteret ifråga.

Ett byggnadsföretag, som icke lägger hinder i vägen för lämpliga stadsplanebestämmelser, bör dock ej förhindras eller fördröjas genom ett byggnadsförbud, som alltid följer av stadsplanebestämmelsers antagande, utan bör ett sådant företag kunna omedelbart medgivas med stöd av de provisoriska föreskrifterna. Ett bebyggande av tomtmarken utmed gatan enligt mera generella regler hindrar i allmänhet icke genomförande av stadsplanebestämmelser och bör därför kunna tillåtas oberoende av en i andra fall nödvändig utredning i det avseendet.

Det föreliggande förslaget utgår från dessa förutsättningar och synes ej innebära något överdrivet intrång på tomtägarnes dispositionsrätt till marken. Att under den tid, som kan förflyta mellan nya byggnadsstadgans ikraftträdande och antagande av de påbjudna stadsplanebestämmelserna, tomtägarna skulle bibehållas vid deras rätt att utan hänsyn till grannarna uppföra byggnader på det inre tomtområdet med brandmurar i tomtgränserna etc., strider mot såväl stadsplanelagens som byggnadsstadgans syfte.

De provisoriska föreskrifterna hava till uppgift att göra övergången till de nya förhållanden, som inträda i och med fastställande av stadsplanebestämmelser, så mjuk som möjligt, och i det syftet äro de nu föreslagna föreskrifterna avfattade. Om reglerna för de inre tomtområdena avfattas generellt, så som här föreslås, inskränker sig den lokala utredning,

som måste läggas till grund för utarbetandet av provisoriska föreskrifter i de olika städerna, till hushöjden och våningsantalet utmed gatorna, i den mån stadsplanebestämmelser saknas. Reglerna härför torde alltjämt böra bliva rätt schematiska, och det torde därför ej möta allt för stora svårigheter att åstadkomma dylika föreskrifter.

Det ligger i sakens natur, att sådana föreskrifter som de här ifrågasvarande, i vilka man med ett stelt system av generella bestämmelser söker närma sig ett mål, som på denna väg dock icke kan fullt uppnås, måste givas en avfattning, som lämnar stort spelrum åt den avgörande myndighetens omdöme och alltså ställer stora krav på dess sakkunskap. Är sådan sakkunskap icke till finnandes, kan man befara, att det förväntade resultatet i många fall uteblir.

§ 1.

Såsom inledande bestämmelse återgives här huvudsakliga innehållet i 128 § i byggnadsstadgan, å vilken de provisoriska byggnadsföreskrifterna grunda sig.

§ 2.

För att utröna, vad som i fråga om hushöjd och våningsantal kan vara lämpligt i ena och andra fallet med hänsyn såväl till befintlig bebyggelse som till andra inverkan omständigheter, måste en inventering göras av de planlagda stadsdelar, där stadsplanebestämmelser helt saknas eller endast ofullständiga sådana finnas. För områden, som redan tagits i anspråk för slutna bebyggelse, torde i regel erfordras sådana mera ingående bestämmelser, som i denna paragraf förutsättas, under det för vissa andra områden mera schematiska bestämmelser kunna vara tillfyllest. Se härom under § 4. Lämpligast torde vara, att de provisoriska byggnadsföreskrifterna såsom här föreslås hänföras till de särskilda kvarteren, och i varje fall böra beteckningar, utvisande föreskrifternas tillämpningsområden, införas på den karta, som medföljer förslaget till dylika föreskrifter.

Bestämmelsen i gamla byggnadsstadgan, att hus, som bygges i hörnet av en bredare och en smalare gata, på en sträcka av 30 m från hörnet får uppföras till den av den bredare gatan betingade höjden, har befunnits vara mindre lämplig och bör därför icke vidare tillämpas. Gatubreddens inverkan på hushöjden bör icke vare sig inåt tomten eller utmed en tvärgata sträcka sig längre än till en normal husbredd, som i förslaget angivits till 15 m, vilket mått ofta använts i stadsplanebestämmelser för de tätare bebyggda delarna i Stockholm, men som lämpligen kan reduceras i överensstämmelse med på vederbörande orter rådande praxis.

Vid bestämmande av hushöjder och våningsantal bör i allmänhet våningsantalet tagas till utgångspunkt och hushöjden bestämmas till ett däremot svarande mått. Följande schema kan därvid tjäna till ledning:

2 våningar	7·60 m
3 »	10·80 m
4 »	14·00 m
5 »	17·20 m.

De sålunda föreslagna, skenbart ojämna måtten hava valts bland annat i syfte att erhålla tal, jämnt delbara med 4, detta med hänsyn till beräkningen av gatumarkisersättning. Höjdsiffrorna äro jämväl i och för sig lämpligt avpassade till de angivna våningsantalen. Byggnad i en våning har icke ansetts här böra medtagas. Motsvarande hushöjd synes emellertid lämpligen kunna angivas till högst 5·20 m.

§ 3.

I enlighet med vad härovan framhållits rörande de provisoriska föreskrifternas uppgift att bereda väg för de slutliga stadsplanebestämmelserna har rätten att, där tomtutrymmet det medgiver, uppföra gårdshus begränsats till de fall, då en utredning, som såvitt möjligt bör omfatta kvarteret i dess helhet, givit vid handen, att byggnaden låter väl infoga sig i ett lämpligt bebyggande av kvarteret. Ett byggnadssätt, som med stöd av hittills gällande otillräckliga bestämmelser allt för ofta givit upphov till byggnader, förlagda utan hänsyn till den allmänna trevnaden och hygienien i tomtgränserna i kvarterens inre, bör ej vidare tillstädjas, men givetvis bör tillses, att tomtägarnes ekonomiska intressen tillgodoses så långt det kan ske utan förfång för grannarna eller det allmänna.

De provisoriska föreskrifterna åsyfta intet byggnadsförbud, endast en reglering av bebyggandet. Frånsett till- eller påbyggnader bör därför hinder ej möta att vidtaga alla behövlige förbättringar och ombyggnader av befintliga hus, även om huset till läge eller beskaffenhet är mindre lämpligt och åtgärderna enligt stadspanelagens bestämmelser äro att hänföra till nybyggnad.

§ 4.

Ofta sträcker sig en äldre stadsplan, som icke innefattar numera erforderliga stadsplanebestämmelser, utöver områden, som ännu ej tagits i anspråk för bebyggande. Det torde i regel icke vara nödvändigt att för kvarteren på dessa områden, även om ett slutet byggnadssätt där kan ifrågakomma, reglera hushöjder och våningsantal på samma ingående sätt, som skett i § 2, vilket i många fall skulle kräva en omfattande undersökning. De kunna lämpligen sammanföras under en gemensam bestämmelse, som säkrar ett lågt bebyggande, intill dess stadsplanebestämmelser hinna genomföras. Vad sålunda sagts kan även gälla områden, som allenast delvis bebyggt eller tagits i anspråk för en relativt gles bebyggelse.

§ 5.

Regeln, att byggnad av trä icke får uppföras med mer än två våningar med eller utan vindsinredning, återfinnes i de flesta byggnadsordningar.

Den har också nu intagits i byggnadsstadgan såsom direktiv för uppgörande av stadsplanebestämmelser.

§ 6.

Även de allmänna regler, som här uppställas i fråga om vindsinredning, överensstämma med vad som plägar förekomma i byggnadsordningarna. Skulle så på någon ort icke vara fallet, torde i regel hinder ej möta att lämpa de provisoriska föreskrifterna efter praxis. Beträffande vindsinredning i tvåvåningars trähus bör dock ett medgivande därtill ej sträcka sig längre än till vad som i byggnadsstadgan angives såsom lämpligt att fastställas genom stadsplanebestämmelser. Givetvis kan å andra sidan ifrågasättas att helt förbjuda sådan inredning, vilket ur brandskyddssynpunkt i allmänhet åtminstone för flerfamiljshus torde vara det lämpligaste.

§ 7.

Här uppställas regler för byggnaders läge inbördes och i förhållande till granntomterna. Man har såvitt möjligt sökt genomföra en fri ljusinfallsvinkel av minst 45° i enlighet med byggnadsstadgans direktiv för stadsplanebestämmelser. Vid låga hushöjder möter detta knappast några svårigheter, då i regel motsvarande fria utrymme framför huset betingas av andra orsaker, exempelvis fönsterrätt m. m. Vid högre bebyggande ställer det sig något annorlunda, och erfarenheten har visat, att man där mindre än eljest kan påräkna att med tillämpande av generella regler uppnå ett på samma gång ekonomiskt och ur mer ideella synpunkter tillfredsställande resultat. De provisoriska föreskrifterna kunna därför vid högre bebyggande, såsom redan blivit antytt, endast säkerställa ett relativt välordnat interimstillstånd, som ju förr desto hellre bör avlösas av ett slutligt stadsplanemässigt uppordnande av kvarterens bebyggande.

De i denna paragraf föreslagna bestämmelserna böra ses i samband med de regler, som innefattas i §§ 3 och 8. I § 3 meddelas de allmänna direktiven för byggnaders placering inne å tomt jämte den speciella föreskriften, att sådan byggnad ej får givas större höjd än den vid gatan tillåtna. I § 8 uppställles fordran på fritt utrymme av viss bredd framför fönster. I båda fallen sättas alltså vissa gränser, avsedda att förhindra uppkomsten av missförhållanden, som eljest skulle kunna uppstå vid tillämpning av bestämmelserna i § 7.

Ett villkor för ernående av ordning i bebyggelsen är, att medel skapas att förhindra tillkomsten av hus med fria, icke motbyggda brandmurar, som beröva grannarna dager och på samma gång utestänga dagsljuset från intilliggande utrymmen i huset ifråga. Föreskrifterna i mom. 2 och 3 äsyfta att förhindra ett dylikt byggnadssätt.

Mom. 4 ger byggnadsnämnden möjlighet att i ej ringa utsträckning modifiera detaljbestämmelsernas tillämpning.

§ 8.

Den fordran, som 1874 års byggnadsstadga uppställer på 12 m:s bredd å den egna gården för rätt till fönster å boningsrum, vettande mot grann-tomt, såvitt icke överenskommelse träffats om ett gemensamt gårdsrum av minst 12 m:s bredd, har i föreliggande förslag ersatts med dels en generell fordran på ett minst 9 m brett, obebyggt område å den egna tomten fram-för fönster å bonings- och arbetsrum och dels en bestämmelse om fönster-rätt mot grann-tomt, grundad på överenskommelse av samma beskaffenhet som den nyss beskrivna, endast med den skillnad, att måttet 12 m utbyts mot 9 m.

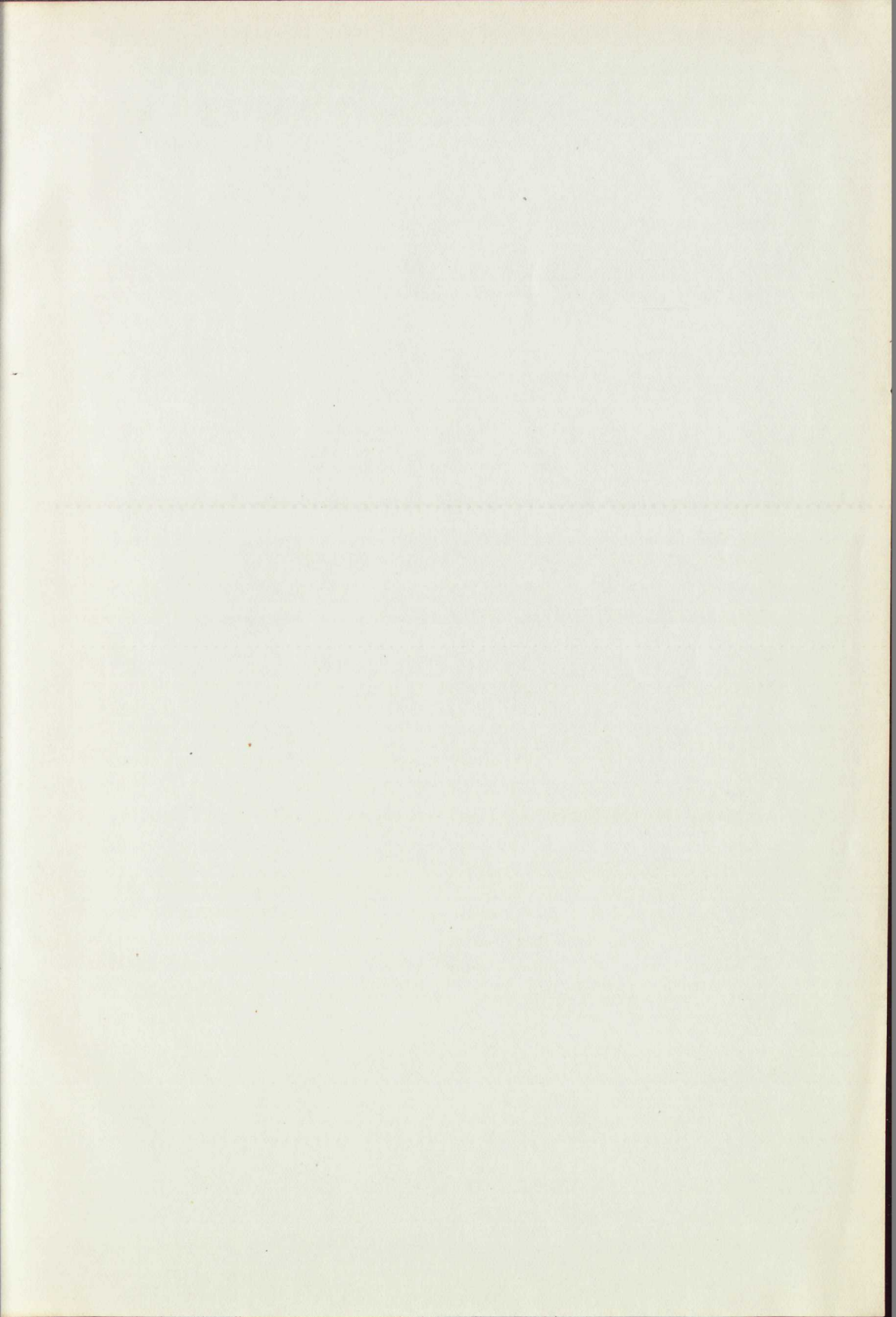
Man måste se dessa stadganden mot bakgrunden av föreskrifterna i § 7, vilka innebära, att avståndet mellan byggnader skall vara minst lika stort som den för byggnad vid gata medgivna största höjden, för att den före-slagna regeln ej skall te sig såsom en försämring av nuvarande förhållanden. Ett inbördes avstånd av 9 m kan nämligen icke komma i tillämpning annat än vid förhållandevis låga hus, där redan nu, exempelvis i villaområden, detta mått med stöd av stadsplanebestämmelser ofta förekommer. I regel har dock måttet 9 m tillämpats endast vid hus med en våning jämte vinds-våning, och såtillvida går förslaget ett steg längre, då samma rätt lämnas för tvåvåningshus, dock med den inskränkning att, om vinden därutöver skall inredas, huset måste vara av sten; eljest fordras 12 m:s inbördes avstånd.

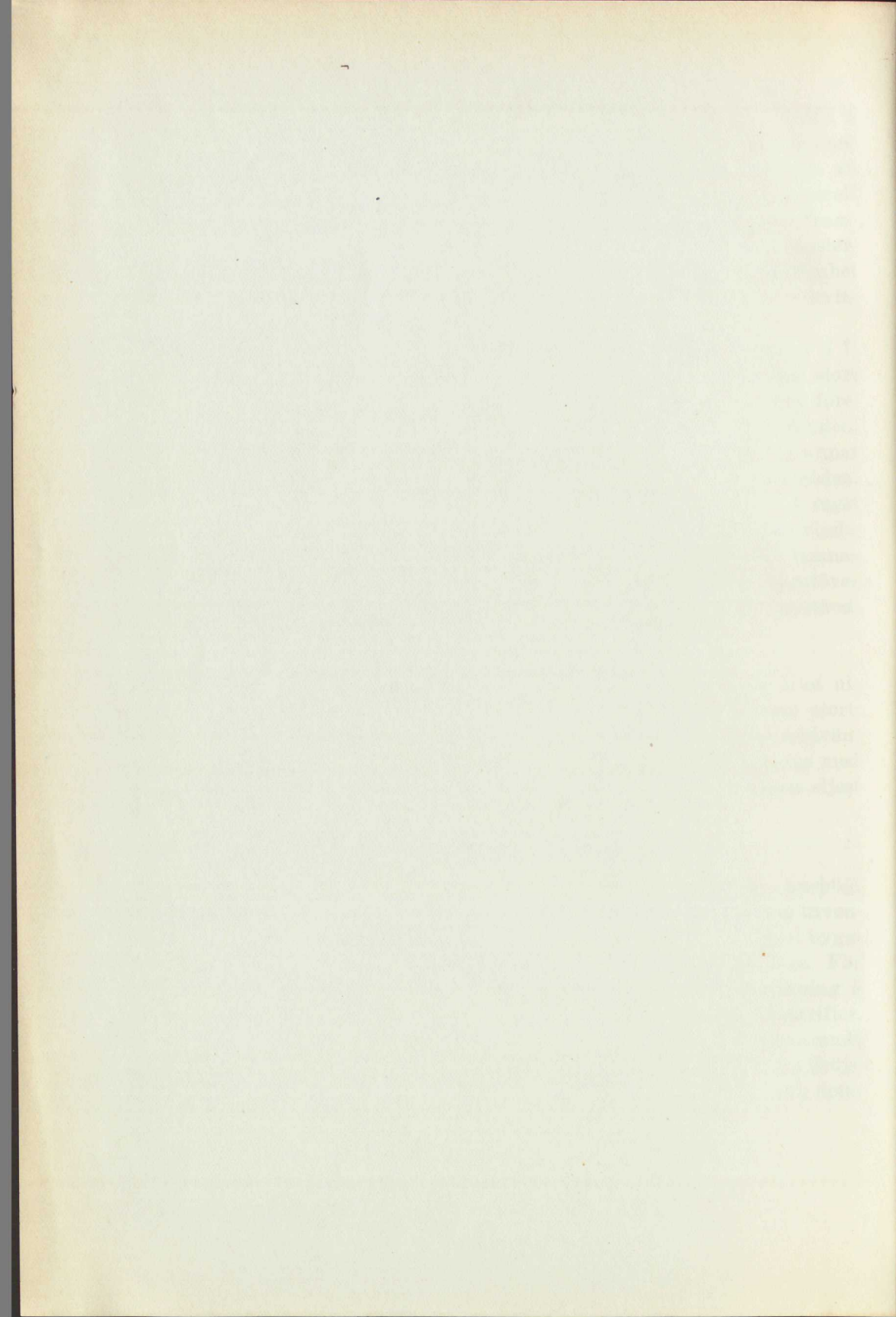
§ 9.

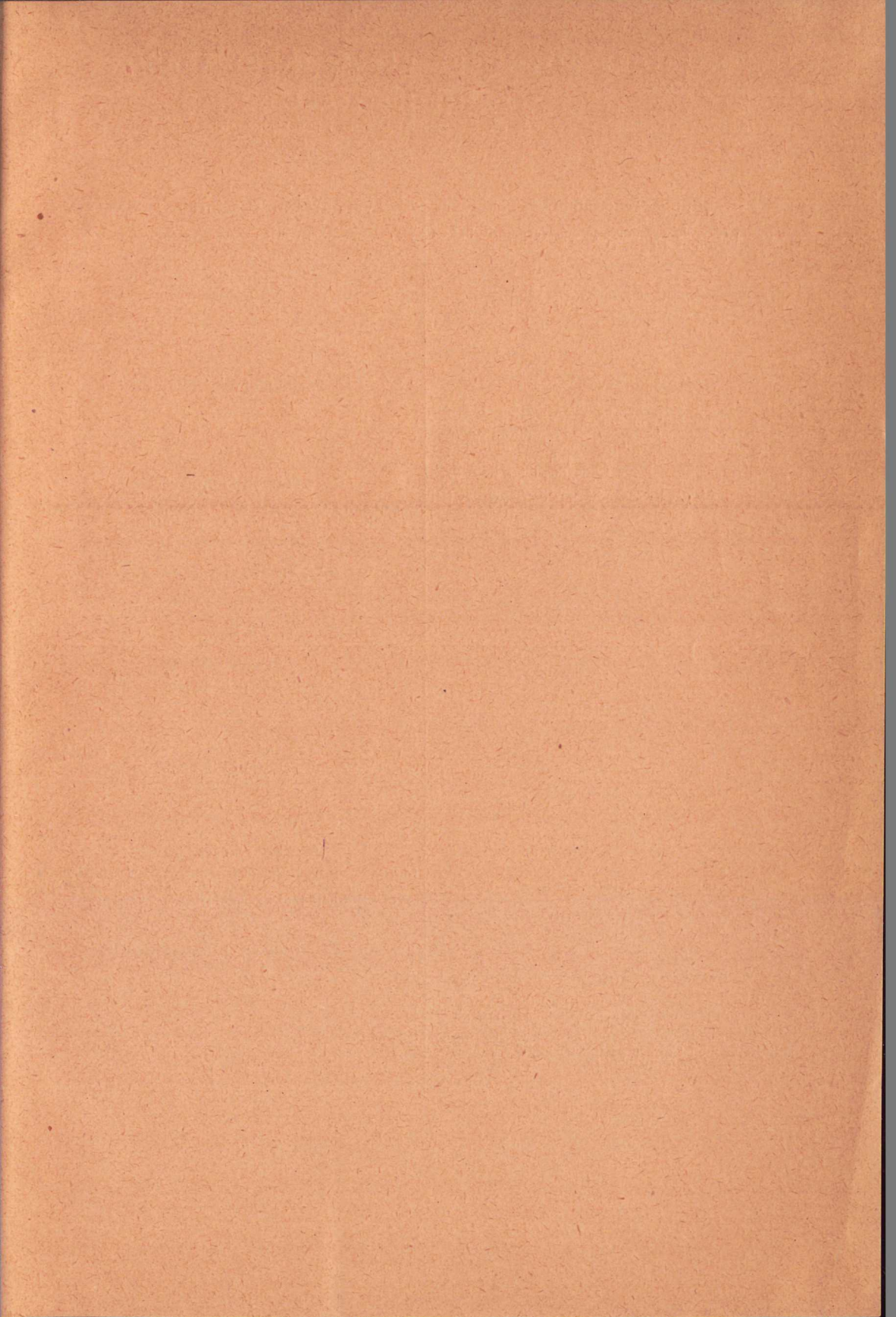
I mindre samhällen, där tomterna äro stora och förhållandevis litet ut-nyttjade, synes behovet av uthus för varjehanda ändamål ofta vara stort. Ett undantag för uthus från övriga stadganden torde därför vara nödvän-digt, men givetvis bör rätten att medgiva sådant undantag handhavas med försiktighet, särskilt då det gäller ett överskridande av den för uthus eljest bestämda maximihöjden.

§ 10.

Av de områden, för vilka de i § 4 meddelade bestämmelserna om hushöjd och våningsantal äro avsedda att gälla, kunna förvisso redan vid den inven-tering, som ovan omnämnes under § 2, vissa delar avsättas för öppet bygg-nadssätt, d. v. s. för uppförande av endast fristående eller kopplade hus. För dessa kvarter, vilka lämpligen kunna försees med gemensam beteckning å den karta, som bör åtfölja förslag till provisoriska byggnadsföreskrifter, torde böra tillfogas en bestämmelse av den innebörd, som i förevarande paragraf angivits. Det lämpligaste är emellertid utan tvivel att utan dröjs-mål förse dylika kvarter med erforderliga stadsplanebestämmelser, och detta bör icke heller möta någon svårighet.

Statens offentliga utredningar 1932

Systematisk förteckning

(Siffrorna inom klammer beteckna utredningarnas nummer i den kronologiska förteckningen.)

Allmän lagstiftning. Rättsskipning. Fångvård.

Betänkande rörande erkännande och verkställighet av utländsk civildom. [2]

Statsförfattning. Allmän statsförvaltning.

Kommunalförvaltning.

Normalförslag till byggnadsordningar m. m. 1. Byggnadsordning för stad, köping och större municipalsamhälle. [6] 2. Byggnadsordning för mindre municipalsamhälle. [7] 3. Byggnadsordningar och utomplansbestämmelser för landsbygden. [8] 4. Bilagor till normalbyggnadsordningar för städer och för landsbygden. [9]

Normalförslag till provisoriska byggnadsföreskrifter. [11]

Statens och kommunernas finansväsen.

Politi.

Socialpolitik.

Hälsa- och sjukvård.

Allmänt näringsväsen.

Fast egendom. Jordbruk med binärningar.

Sociala jordutredningens betänkande med förslag till vissa ändringar i den sociala arrendelagstiftningen. [1] Jordbruksutredningens betänkanden. 6. Promemoria rörande inkomstutvecklingen inom Sveriges jordbruk i jämförelse med i andra näringsgrenar och dess sammanhang med lönepolitiken. [10]

Vattenväsen. Skogsbruk. Bergsbruk.

Industri.

Handel och sjöfart.

Kommunikationsväsen.

Betänkande rörande frivilliga sammanslutningar mellan enskilda järnvägar i Skåne m. m. [5]

Bank-, kredit- och penningväsen.

Försäkringsväsen.

Dödlighetsantaganden för livränteförsäkring. [4]

Kyrkoväsen. Undervisningsväsen. Andlig odling i övrigt.

Försvarsväsen.

Luftförsvarsutredningens betänkande. Utredning beträffande hemortens och civilbefolkningens skyddande vid luftanfall mot Sverige. [3]

Utrikes ärenden. Internationell rätt.